

Smideshantverk i Osley.
Berättat om lantbrukaren och
kiesmeden Harald Persson, född
år 1893 i Boarp, Osley socken. Nr be-
sitt i Marklund 3:17.

I Simontorp bodde Per Jons-
son. Hans far var Jön i Simontorp.
Han smidade i Simontorp men bodde
i Hjärselbränna. Sin far Per Jons-
son dog 1908.

Under farfars tid köptes järn-
net i stora dimensioner i Osley.
För smidade mysket. Han smidade
på arkord, så en annan köpte och
kukhandahöll järnet. Det var en sam-
hette Sven Johansson. Han reste och
sålde liana på marknader, bl. a

Hörlig, Kristianstad och Klippan.
Järnhandlare som till marknadsena
och köpte lian där av Sven Johansson.

För smidde och sålde sig själv
och var ute och sålde. Han körde
inte omkring utan sålde endast på
marknader.

Liana betalades med ungefär
3.50 pr st., när jag sålde i parti, men
ute på marknader gick köpare be-
tala mer. När min far smidde,
kostade liana 1.25 pr st.

Liana smiddes i fem olika
storlekar. Sedan reducerades de
till tre. Den största och den minsta
storleken gick ut. I Blekinge ville
de ha små lian, en $4\frac{1}{2}$ kvarter
länga.

Stämpeln på liarna var P. J. S med
Simantorp under samt en stjärna.
Andra liestämplar var försedda
med t. t. en tjörn. Det hade Nils
Björnsson i Marklunda och han
fan och så. Lejon i Hallaryd hade
ett lejon. En annan liestämpel i
Simantorp hette Per Nilsson. Hans
stämpel var P. N. S. Simantorp.
I Ulvberga i Hallaryd bodde Nils
Andersson, och han slog N. S. samt
en stjärna på sina liar. Stjärnan
slogs på den s. t. kverken.

Några månader på sommaren
höll vi upp med att smida. Då
skulle vi ha hem kol och järn,
och så skulle vi vara ute och
söja det vi inte sålt. För och

farfar kunde bet på liesvide.

Flär har jag haft liesvidet som
en tirsysla. Kärdar är 20 tunnland
med skog. Jag arrenderar lite
askra, på jag har större jordbruk,
än det jag själv äger.

När man ska liesmeder här har
drivet jordbruk som tirsysla.

Jag smedde upp ett smida järn
5 är sedan.

Vid lieverkning är lian låg
jämet i en lång stång utånför smed-
jan, ask slår genom ett hål i
väggen fram till städet. Vid städet
slag smeden ask höll mejeln på
järnstången. Trångför städet slår
släggaren ask slag på mejeln.
Stången gick av genom ett slag. På

en gång läggs många järn are,
fänt böjdes, och släl lides mellan,
som skulle sveisas ihop, så liana
fiske lagom längd. När liana
sedan skulle "bros ut", värmdes de
på nytt, och rygg slugs ut. Därefter
"slätades" de och stämpelades. Tre
varje lior användes tre olika stämpel-
lar. En stämpel med P. J. S., en
med Primantare och en med en
stjärna. Därefter skulle de här-
slas och sedan sligas. Vi brukade
härda 100 om dagen. På vintern
brukade 2 man göra 10 lior om
dagen.

En lior består av: egg, blad,
rygg, breske, lår samt spars.